

ство-то си въ разны боеве съ Франкы-ты: той можя да устои на срѣщѣ силнѣ-тѣ войскѣ на Карла Великаго, кой-то покори толкози народы въ Германіѣ и ги покрѣсти.

Нѣ колкото юнашкы и да ся боряше Българското Господарство, пакъ неможяше да устои до много врѣмя на срѣщѣ такъвъ единъ силенъ и могущественъ народъ, както що бѣхѣ Франкы-ты. Заради това Българскій Господарь, като видѣ, че Франкескы-ты войскы щѣтъ нападнѣтъ Господарство-то му, той по-выка на помощь Дунавескы-ты си единородцы, отъ кои-то получи доволно войскѣ, та ѣ присѣдини съ своѣ-тѣ и тѣй можя гърдо да ся опрѣ противъ на-паданія-та на Карла великаго. Той можя да защити не само свое-то, нѣ и другы нѣкои Славенскы княжества, васали на Българы-ты.

Крумъ понеже прѣдвиждаше паданіе-то на Българско-то царство въ Мисіѣ, рѣши ся да го подкрѣпи, като присѣдини два-та Българскы дѣла и състави едно само Българско правленіе. Въ 802 г. той ся прѣвъзгласи отъ народа за царь на Българско-то царство покрай Дунава и избра за столицѣ *Прѣславъ*. Въ онова врѣмя Обри-ти пакъ бѣхѣ ся поддигнѣли върху Тисескы-ты Българы и искахѣ да ги владѣѣтъ. Новый царь отиде самъ съ войскѣ-тѣ си, та ги покори и довърши прѣвземаніе-то на царство-то имъ. Когато ся връщаше отъ войнѣ-тѣ съ користи и съ множество робы, Българе-ти го посрѣщнѣхѣ отъ всякъдѣ съ голѣмѣ славѣ и почестъ. По пристиганіе-то му въ своѣ-тѣ новѣ столицѣ, първа-та му грыжя бѣ